

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Kielce, dnia 28 maja 2024 r.

Poz. 2105

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR SPN.III.4130.22.2024 WOJEWODY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 24 maja 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 609) w związku z art. 28 ust. 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 977 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LXXIV/513/24 Rady Gminy Miedziana Góra z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego część sołectwa Kostomłoty Drugie „Część Zachodnia” oraz część sołectwa Miedziana Góra „Część Południowa” na terenie gminy Miedziana Góra w części, w zakresie:

- wszystkich ustaleń, zarówno w tekście jak i na rysunku (załącznik Nr 1 do uchwały), dotyczących terenu ciągu pieszo jezdnego oznaczonego symbolem Kx6,
- § 49 ust. 3 pkt 1 uchwały dotyczącego zapisu o treści: „z zastrzeżeniem ust. 4”,
- § 49 ust. 4 uchwały,
- § 52 ust. 6 pkt 7 uchwały dotyczącego zapisu o treści: „z zastrzeżeniem pkt 11”,
- § 52 ust. 6 pkt 11 uchwały.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 11 kwietnia 2024 r. Rada Gminy Miedziana Góra podjęła uchwałę Nr LXXIV/513/24 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego część sołectwa Kostomłoty Drugie „Część Zachodnia” oraz część sołectwa Miedziana Góra „Część Południowa” na terenie gminy Miedziana Góra, zwanego dalej planem.

Wyżej wymieniona uchwała wraz z załącznikami wpłynęła do tut organu 18 kwietnia 2024 r. Natomiast dokumentację prac planistycznych dostarczono w dniu 26 kwietnia 2024 r.

Wskazać należy, że termin do stwierdzenia nieważności uchwały zaczyna biec od dnia, w którym organ wykonawczy gminy przedłoży wojewodzie uchwałę wraz z załącznikami i dokumentacją prac planistycznych (wyrok NSA z dnia 20 lipca 2018 r., sygn. akt II OSK 2053/16).

W dniu 21 maja 2024 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze umożliwiając Przewodniczącemu Rady Gminy Miedziana Góra złożenie wyjaśnień do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 22 maja 2024 r., znak: OSO.0711.3.2024, zwanym dalej odpowiedzią na wszczęcie postępowania nadzorczego, odniesiono się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów:

- Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 977 ze zm.), zwanej dalej u.p.z.p., w związku z art. 67 ust. 3 Ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688). Tym samym, tut organ dokonał oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały na podstawie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu obowiązującym do 23 września 2023 r.,
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej rozporządzeniem, w związku z § 12 Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z dnia 17 grudnia 2021 r. (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404).

Przepis art. 28 ust. 1 u.p.z.p. stanowi, że istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy rozumieć jako merytoryczną jego zawartość (część tekstowa i graficzna), określoną w art. 15 u.p.z.p., tj. zawartych

w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej.

Natomiast tryb uchwalania planu, określony w art. 17 u.p.z.p., odnosi się do sekwencji czynności podejmowanych w toku procedury planistycznej, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (poprzez składanie wniosków i wnoszenie uwag do projektu planu).

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności uchwały ze stanem prawnym obowiązującym w dacie podjęcia przez radę gminy uchwały i w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa, do podjęcia interwencji, stosownej do posiadanych kompetencji w tym zakresie.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonej odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała w części została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego.

I. W zakresie istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 i 6 u.p.z.p. i § 4 pkt 1 rozporządzenia z poprzez brak określenia zasad zagospodarowania terenu ciągu pieszo jezdnego oznaczonego symbolem Kx6.

Z art. 15 ust. 2 pkt 1 i 6 ustawy wynika, że w planie miejscowym określa się zasady zagospodarowania terenów, w tym zasady kształtowania zabudowy.

Zgodnie z § 4 pkt 1 rozporządzenia przy zapisywaniu ustaleń projektu tekstu planu miejscowego ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub ich zasad zagospodarowania.

Na rysunku planu miejscowego wydzielono liniami rozgraniczającymi tereny ciągów pieszo jezdnych oznaczone symbolami: Kx1 – Kx6. W § 8 pkt 20 uchwały podano przeznaczenie terenów oznaczonych symbolem Kx jako „tereny ciągów pieszo jezdnych”. Natomiast w dalszej treści uchwały nie przedstawiono zasad zabudowy i zagospodarowania terenu Kx6 (brak jest ustaleń szczegółowych, parametrów przedmiotowego ciągu).

Nie można uznać odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego, że ustalenia terenu oznaczonego symbolem „Kx6” mają takie same ustalenia jak teren o symbolu „Kx5”, ponieważ każdy z terenów „Kx” ma odrębne ustalenia. Tym samym nie można przyjąć, że teren „Kx6” ma tożsame ustalenia z terenem „Kx5”.

2. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 9 i 10 ustawy oraz § 4 pkt 9 lit. a rozporządzenia poprzez sprzeczne określenie szczególnych warunków zagospodarowania terenów znajdujących się w zasięgu stref technologicznych linii elektroenergetycznych 110kV i 15 kV oraz ograniczeń w użytkowaniu tych terenów, a także przekroczenie uprawnienia ustawowego do uregulowania w planie miejscowym zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej. W świetle art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. W myśl § 4 pkt 9 lit. a rozporządzenia ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej powinny zawierać określenie układu sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami.

§ 49. ust. 3 pkt 1 uchwały (dotyczący linii energetycznej wysokiego napięcia 110kV) ma brzmienie: „zakaz lokalizacji budynków przeznaczonych na pobyt ludzi, warunki lokalizacji pozostałych obiektów budowlanych nieprzeznaczonych na pobyt ludzi powinny uwzględniać wymogi określone w przepisach odrębnych oraz normach dotyczących projektowania linii elektroenergetycznych, z zastrzeżeniem ust. 4”.

§ 49. ust. 4 uchwały ma brzmienie: „W granicach wyznaczonych wzdłuż linii elektroenergetycznej pasów technologicznych dopuszcza się lokalizowanie obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi za zgodą właściciela tych linii oraz zachowania bezpiecznego odstępu od linii zgodnie z przepisami odrębnymi”.

§ 52. ust. 6 pkt 7 uchwały ma brzmienie: „konieczność zachowania pasów technologicznych wzdłuż linii elektroenergetycznych 15kV zgonie z rysunkiem planu (7 m od osi linii w obie strony) w granicach których zakazuje się lokalizacji budynków przeznaczonych na pobyt ludzi, z zastrzeżeniem pkt 11”.

§ 52. ust. 6 pkt 11 uchwały ma brzmienie: „w granicach wyznaczonych wzdłuż linii elektroenergetycznych pasów technologicznych dopuszcza się lokalizowanie obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi za zgodą właściciela linii oraz zachowania bezpiecznego odstępu od linii zgodnie z przepisami odrębnymi”.

Zapisy § 49 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 uchwały oraz § 52 ust. 6 pkt 7 i 11 uchwały są wadliwe (sprzeczne), ponieważ z jednej strony zakazują lokalizacji budynków przeznaczonych na pobyt ludzi w strefach technologicznych linii elektroenergetycznych (110kV i 15kV), a z drugiej strony dopuszczają taką lokalizację za zgodą właściciela tych linii. Tym samym ograniczenia w zagospodarowaniu terenów znajdujących się w strefach technologicznych są w zasadzie dowolnie ustalane przez zarządcę linii elektroenergetycznych. Rada gminy nie może wprowadzać do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego postanowień, które przyznają określonym podmiotom uprawnienie do określania warunków (czy uzgodnienia w ramach porozumienia warunków) wobec wprowadzonych w planie zasad. Postanowienia te powinny być sformułowane jednoznacznie, a nie warunkowo, w zależności od stanowiska wymienionych podmiotów.

Za niedopuszczalne należy więc uznać przyznanie wspomnianych uprawnień i nałożenie korespondujących z nimi ograniczeń w wykonywaniu prawa własności na innych adresatów, w przypadku braku wyraźnego upoważnienia w przepisach rangi ustawowej.

Brak możliwości formułowania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustaleń warunkowych potwierdza wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 24 listopada 2015r., sygn. akt: II SA/Wr 610/15.

Nie można uznać odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego, że zapisy dotyczące dopuszczenia w pasach technologicznych obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi za zgodą właściciela tych linii zostały wpisane do ustaleń planu dla ewentualnego umożliwienia zarządcy tych linii elektroenergetycznych wydania zgody na lokalizację budynków.

Jak wskazano wyżej ustalenia dotyczące ograniczeń w strefach technologicznych od linii elektroenergetycznych są sprzeczne i warunkowe (uzależnione od stanowiska zarządcy sieci elektroenergetycznych), co jest naruszeniem ww. wymienionych przepisów.

II. W zakresie nieistotnego naruszenia prawa:

1. W uchwale zbędnie wprowadzono § 15 ust. 6.

W § 15 ust. 6 uchwały dotyczącym terenu zabudowy mieszkaniowo-usługowej oznaczonego symbolem MNU2 odniesiono jedynie do ograniczeń dot. 50-metrowej strefy sanitarnej od cmentarza. Z rysunku planu wynika, że teren ten znajduje się również w 150-metrowej i 500-metrowej strefie sanitarnej od cmentarza. A zatem w przedmiotowym paragrafie uchwały powinny zostać przedstawione również inne ograniczenia, związane ze 150-metrową i 500-metrową strefą od cmentarza.

Należy jednocześnie podkreślić, że § 10 ust. 4 i 5 oraz § 15 ust. 5 uchwały w pełni zabezpieczają ograniczenia dotyczące terenów znajdujących się w strefach sanitarnych od cmentarza (tj. 50 -metrowej, 150 - metrowej i 500 -metrowej). Tym samym § 15 ust. 6 uchwały jest zbędny.

Z odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego wynika, że zapis § 15 ust. 6 uchwały „stanowi uwypuklenie ograniczeń wynikających z rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie, określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. Nr 52, poz. 315)”.

2. Na rysunku planu nie przedstawiono granicy terenu górniczego „Laskowa Góra II”. Tymczasem treść uchwały odnosi się do ograniczeń dla terenów objętych ww. terenem górniczym.

Można uznać odpowiedź na wszczęcie postępowania nadzorczego, że w rysunku planu uwzględniono granicę przedmiotowego terenu górniczego. W legendzie rysunku planu nastąpił błąd dot. kolorystycznego oznaczenia terenu górniczego „Laskowa Góra II” - zamiast linii ciągłej koloru szarego z trójkątami (z wypełnieniem), powinna być linia ciągła koloru fioletowego z trójkątami (z wypełnieniem) - tak jak w treści rysunku planu.

3. Niezrozumiały jest wyraz § 6 pkt 1 lit. f uchwały: „nica”.

Można uznać odpowiedź na wszczęcie postępowania nadzorczego, nastąpił błąd – zamiast wyrazu „nica”, powinien być wyraz „granica”.

4. W § 12 ust. 5, w § 16 ust. 5 uchwały dot. linii elektroenergetycznej 220kV nieprawidłowo odniesiono się do § 49 uchwały, który dot. linii elektroenergetycznej 110kV.

Można uznać odpowiedź na wszczęcie postępowania nadzorczego, że nastąpił błąd. W § 12 ust. 5 oraz w § 16 ust. 5 uchwały zamiast odniesienia się do § 49 powinno być odniesienie do § 50.

5. W § 12 ust. 6, w § 16 ust. 6 uchwały dot. linii elektroenergetycznej 110kV nieprawidłowo odniesiono się do § 50 uchwały, który dot. linii elektroenergetycznej 220kV.

Można uznać odpowiedź na wszczęcie postępowania nadzorczego, że nastąpił błąd. W § 12 ust. 6 oraz w § 16 ust. 6 uchwały zamiast odniesienia się do § 50 powinno być odniesienie do § 49.

6. W § 27 ust. 1 uchwały, dot. terenów lasów, nieprawidłowo stwierdzono, że tereny te oznaczone są symbolem „ZL1 – ZL1”. Również treść rysunku planu jest nieprawidłowa w zakresie ilości terenów oznaczonych symbolem „ZL”.

Z § 8 pkt 10 uchwały i z opisu legendy rysunku planu wynika, że są cztery tereny lasów („ZL1 – ZL4”). Natomiast treść rysunku planu przedstawia trzy tereny lasów („ZL1 – ZL3”), przy czym występują 2 tereny o symbolu „ZL3”.

Ze względu na to, że w planie wszystkie tereny oznaczone symbolem „ZL” mają takie samo przeznaczenie, można uznać odpowiedź na wszczęcie postępowania nadzorczego. W granicach planu występują cztery obszary lasów, w związku z tym zapis § 8 pkt 10 uchwały oraz opis terenów oznaczonych symbolami „ZL1 – ZL4” w legendzie rysunku planu są prawidłowe. Nastąpił błąd w § 27 ust. 1 uchwały i w treści rysunku planu. W § 27 ust. 1 uchwały zamiast symboli „ZL1 – ZL1”, powinny być symbole „ZL1 – ZL4”. W treści rysunku występują dwa tereny lasów oznaczone tym samym symbolem „ZL3”, jeden z nich powinien być oznaczony symbolem „ZL4” (położony na południe od terenu oznaczonego symbolem „WS2”).

7. W § 32 uchwały nieprawidłowo odniesiono się do terenu drogi oznaczonego symbolem „KD-GP”, ponieważ na rysunku planu wyznaczono teren drogi oznaczony symbolem „KDGP1”.

Można uznać odpowiedź na wszczęcie postępowania nadzorczego, że nastąpił błąd. W § 32 uchwały zamiast symbolu „KD-GP”, powinien być symbol „KDGP1”.

8. W § 24 ust. 1 pkt 3 lit. g i h uchwały powielono ustalenia.

9. W § 47 ust. 3 uchwały nieprawidłowo odniesiono się do terenów oznaczonych symbolem „MNW1 – MW4”, ponieważ tereny o symbolu „MNW” nie występują w planie.

Można uznać odpowiedź na wszczęcie postępowania nadzorczego, że nastąpił błąd literowy.

W § 47 ust. 3 uchwały zamiast terenów oznaczonych symbolami: „MNW1 – MW4”, powinny być tereny o symbolach: „MW1 – MW4”.

Organ nadzoru wskazuje, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi

przypadkami wadliwości, jak nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na istotną treść aktu (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 13 kwietnia 2006 r., sygn. akt II SA/Sz 1174/05). Dlatego powyższe błędy zostały zakwalifikowane przez organ nadzoru do kategorii nieistotnego naruszenia prawa.

Po wyeliminowaniu z uchwały zapisów wskazanych w petitum niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego, pozostała część uchwalonego planu miejscowego, przyjętego uchwałą Nr LXXIV/513/24 Rady Gminy Miedziana Góra z dnia 11 kwietnia 2024 r., może funkcjonować w obrocie prawnym. Tym samym, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

W świetle art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

w/z Wojewody Świętokrzyskiego
Wicewojewoda

Michał Skotnicki